

Og‘ir hollar

Bundan uch oy burun bizlar Rusiya boshidan o‘tmoqda bo‘lg‘on umumiy hollarni ta’qib etmakda va Ovrupo urushining holatini ko‘rilmakda edik. Ammo o‘z Turkistonimiz va o‘z holimiz oxiri na bo‘lurini ko‘b o‘ylamas edik. Go‘yo bizlar mundan burun Rusiya inqilobi va Ovrupo urushining kunlik voqeoti bilan ovora bo‘lib, qolg‘on va o‘z boshimizg‘a kelib turg‘an og‘ir kunlar va qo‘rqunchli daqiqalarni hech o‘ylamagan edik.

Lekin bu buzuq zamon, to‘g‘risi, buzuq Rusiya, bu so‘ng‘i uch oy ichinda bizning Turkistonimizni ham og‘ir holg‘a tushurdi. Musulmonlarning tinchligini buzdi. Bir yoqdan ozuqa masalasi va ochliq balosi, ikkinchi tomondan siyosiy hollar, ya’ni Turkiston Muxtoriyatining tahlikada qolg‘onlig‘i. Boshqa bir yoqdan, kunda bo‘lub turg‘on o‘g‘urluq, toroj va talonlar, xalqni tinsizlantirmoqda va falokatga solmoqdadir.

Go‘yo uch oydan beri Turkistong‘a na Orenburg‘ tarafdan va na boshqa yoqdan bir dona bug‘doy kelgan emaski bu jihatdan Turkiston musulmonlarini ochliq balosi isyon etmakdadir. Agar bu ozuqasizliq shul holda yana bir nicha oy davom etsa, voy bizning holimizg‘a!...

Bu so‘nggi kunlarda bizning Samarcandimizda ham qiyin bir vaziyatda qoldi: bir nicha kun ilgari Buxoro tarafindan kelayotgan ming nafarcha qozoq kilib, Samarcanddan o‘tib ketmoqchi bo‘lg‘onda, ular bilan bolshivuklar orasida bo‘lg‘ay nizo voqe bo‘ldi; janjallari qilichg‘a oid bo‘lar chog‘da edikim, qozoqlarning bir qismi tarki siloh¹ etarga majbur bo‘ldilar.

Mana shul janjallar chog‘ida Samarcand shahri qo‘rqunchli daqiqalar o‘zgarib oldi: Shahardagi “Tepaqo‘rg‘on” tevaraginda to‘plar qo‘yulib, mashq uchun bir nicha bor, nicha martalab to‘p otilganda, xalq muning tovushini eshtg‘och birdan qo‘rqushib, bog‘ va sahro tarafg‘a qocha boshladi.

Mazkur yo‘ldan o‘tar qozoqlar Samarcand istansasig‘a turg‘onda, ulardan yuz nafarchasi shaharg‘a kirib, Rusiya qit’asidagi ba’zi ruslar bilan namoyish qildilar. So‘ngra bu namoyishchilar eski shaharg‘a keldilarki, bularni xalq ko‘rgach “shaharni qozoqlar olibdir” deb guman qildilar. Hatto ba’zi musulmonlar bilmasdan qozoqlarg‘a non va tuz taqdim etdilar... holbuki qozoqlar: “bizlar yo‘l unar musofirdirmiz 2-3 kundan so‘ng ketamiz” deb aytib turgan edilar. Lekin bizning xalq shoshqinliq bilan xato etdilar, o‘zlarini tuta bilmadilar; tadbir va durandishlik² etmadilar.

¹ Siloh – qurol.

² Durandishlik – oldindan ko‘ra bilish, ehtiyyotini ko‘rish.

Qozoqlar Samarqanddan o‘tib ketishganidan keyin bolshivuklar qozoqlar bilan munosabatda bo‘lg‘on rus, yahudiy va musulmonlardan bir nicha kishilarni qo‘lg‘a ola boshladilarki, bu jihatdan yana mushkul holda qoldiq.

10-15 kundan beri Toshkand va Farg‘ona tarafindan po‘chta kelmay turibdir. Shul sababli yana xalq og‘zida shubhalar paydo bo‘la boshladi... Xullas, bir tarafdan emas, yuz tarafdan xalqning havasi parishondir. To‘g‘ri, oxirig‘i xayrli etgay!

Hoji Muin

“Hurriyat” gazetasi. 1918 yil 22 fevral.